

DE SACRAMENTEN

HET HEILIG SACRAMENT DES ALTAARS

1. Het h. Sacrament des Altaars is een Sacrament door Christus ingesteld, in hetwelk, onder de gedaanten van brood en wijn, Christus zelf tegenwoordig is.

2. Christus heeft dit h. Sacrament ingesteld: 1° om steeds onder ons te wonen; 2° om zich aan God zijnen Vader als offerande op te dragen; 3° om de spijs onzer zielen te worden.

De H. Communie.

3. Christus stelde het h. Sacrament in doordien hij zelf over het brood en den wijn de woorden der Consecratie uitsprak: *Dit is mijn lichaam; dit is mijn bloed*; er bij voegende: *doet dit tot mijne gedachtenis*.

4. Door deze woorden: *Dit is mijn lichaam; dit is mijn bloed*, veranderde Christus, die almachtig is, het brood in zijn lichaam en den wijn in zijn bloed. De Zaligmaker voegde er bij: *doet dit tot mijne gedachtenis*, om aan de apostelen en priesters de macht te geven ook het brood in zijn lichaam en den wijn in zijn bloed te veranderen.

5. Die verandering heeft plaats onder de Mis, wanneer de priester over het brood en den wijn de woorden der Consecratie uitspreekt.

6. Communiceeren, dat is Christus in het h. Sacrament ontvangen.

7. De gevorderde gesteltenissen om waardig te Communiceeren zijn tweeërlei; de eene betreffen de ziel en de andere het lichaam.

8. De bijzonderste gesteltenis der ziel om tot de Communie te gaan, is zuiver te zijn van doodzonde.

9. Als men in staat van doodzonde is, moet men, alvorens te communiceeren, een goede biecht spreken.

10. In staat van doodzonde tot de Communie gaan, dat is, gelijk Judas, een groote zonde van heiligschennis bedrijven.

11. Men moet zich, alvorens te Communiceeren, tot een ware godsvrucht opwekken; het is deswege raadzaam de tot de Communie voorbereidende akten te lezen.

12. Gesteltenissen des lichaams: om waardig te communiceeren moet men nuchter zijn van's nachts twaalfure, en uiterlijk ingetogen zijn.

13. Na de Communie moet men Christus in het hart tegenwoordig aanbidden, hem danken, zich aan hem opofferen en hem om de noodige genaden smeeken; deze oefening wordt dankbetuiging genoemd.

14. De Dankbetuiging na de Communie is een gewichtige zaak: 1° omdat het hoogst onbetamelijk zou zijn ons met vreemde zaken bezig te houden, en

Christus in ons tegenwoordig geen hulde te bewijzen; 2° het is tevens ook de geschiktste tijd om ons met den Zaligmaker te onderhouden en zijne genaden te bekomen.

De Mis.

15. De Mis is het Sacrificie der Nieuwe Wet, in hetwelk het lichaam en bloed van Christus aan God den Vader wordt opgeofferd.

16. Christus heeft het h. Sacrificie der Mis ingesteld om onder ons zijn offer aan het kruis af te beelden en te behouden.

17. De wijze van offeren in beide is dezelfde niet: aan het kruis heeft Christus zich zichtbaar en op bloedige wijze opgeofferd; doch in de h. Mis doet hij dit op onbloedige wijze onder de gedaanten van brood en wijn.

18. Het h. sacrificie der Mis kan slechts aan God opgedragen worden, omdat het sacrificie eene daad van aanbidding is, welke God alleen toekomt.

Uitleg der plaat.

19. Wij zien, in het midden dezer plaat, Christus te Jerusalem het h. Sacrament instellende in het laatste avondmaal, op den vooravond van zijn lijden. *Boven, links*, Judas, na een onwaardige Communie, brengt zich uit wanhoop om't leven.

20. *Onder*, deelt een priester onder de Mis de h. Communie uit aan de geloovigen.

21. De h. Communie is de geestelijke spijs onzer ziel, dat wordt op deze plaat, *boven, rechts*, in den persoon van den profeet Elias voorgesteld. Een Engel geeft hem een in de asch gebraden brood met eene kruik water, en zegt: *Sta op en eet, want gij hebt nog een grooten afstand af te leggen*. Elias stond op, at en dronk; door dit voedsel versterkt, ging hij veertig dagen en veertig nachten tot aan den berg Horeb. Het brood van Elias was de figuur van het h. Sacrament, dat ons versterkt, ons helpt om heilig de reis des levens te doen en ons leidt naar het geluk des hemels.

22. Onze Moeder, de h. Kerk, spoort hare kinderen aan vaak het h. Misoffer bij te wonen en en tot de h. Tafel te naderen, om hen deelachtig te doen worden aan de groote genaden en hen te sterken op den moeilijken pelgrimstocht naar het hemelsche vaderland.